

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7065

гр. София, 18.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в закрито заседание на 18.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **5451** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 144 от АПК във връзка с чл. 248, ал. 1 от ГПК.

С Решение № 4910 от 10.05.2023 г., ВАС VIII отделение по адм. дело № 6176/2022 г. е оставил без разглеждане частната жалба на Кмета на Столична община срещу Разпореждане № 2286/21.03.2022 г. на АССГ, постановено по адм. д. № 5451/2019 г., поправено с Решение № 2332/08.04.2022 г., прекратил е производството по нея и е върнал делото на АССГ, III отделение, 54 – ти състав за произнасяне по искането за допълване на разпореждането в частта с разноските по дера на чл. 248 от ГПК. В мотивите на посоченото решение, ВАС е приел, че в молбата си за оттегляне на касационната жалба Кметът на Столична община е поискал произнасяне по разноски. По отношение на частната жалба на Кмета на СО, с която ответникът е оспорил разпореждането за връщане на касационната жалба, като иска връщане на внесената държавна такса за касационната жалба, последният е поискал произнасяне по разноски. С разпореждането си за връщане на касационната жалба съдът е сложил край на производството по тази жалба, без да се произнесе по искането за разноски съобразно чл. 81 от ГПК, приложим по препращане от чл. 144 от АПК. Във връзка с това ВАС е приел, че частната жалба има характер на искане по чл. 248 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК и §2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК.

Първоначално производството пред АССГ е било образувано по молба от кмета на Столична община, чрез процесуален представител, адвокат П. и С. с молба относно оттегляне на касационна жалба № 13704/20.04.2021 г. срещу решение № 2180/02.04.2021 г. постановено по дело номер 5451/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 54 – ти състав.

В жалбата е посочено, че до оттегляне на касационната жалба се е стигнало поради факта, че с касационната жалба е поискал от първоинстанционния съд да се произнесе

по допусната в решението си ОФГ. В условията на алтернативност искането до съда е по реда на чл. 209 от АПК да се отмени решението си в неотменената си част.

Подадена е молба от кмета на Столична община, чрез процесуален представител с искане за поправка на ОФГ в решение № 2180/02.04.2021 г. постановено по дело номер 5451/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 54 – ти състав. В молбата е било посочено, че са налице допуснати очевидни фактически грешки в диспозитива на решението. Първата такава не е била съобразена с безспорно изразената воля на съда в мотивите на същото решение, че с РА правилно са установени задълженията на процесното дружество за ДНИ в общ размер на 49 787 лв. в едно с дължимата лихва, а в диспозитива съда е отменил по жалбата на процесното дружество задълженията за ДНИ в размер на 49787 лв. По отношение на втората допусната очевидна фактическа грешка, касаеща ТБО, молителят посочва, че в мотивите на решението, съдът е отменил РА в частта на начислена ТБО за ревизираните периоди над сумата от 135 314,43 лв., заедно със съответните лихви, а в диспозитива на решението съдът не е включил задълженията за услугата за обезвреждане в депо за 2012 г. 2013 г., и 2014 г., в размер на 63 545,46 лв.

С решение № 4703 от 14.07.2021 г. по дело № 5451/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 54 – ти състав, съдът е отхвърлил жалбата на кмета на Столична община за поправка на ОФГ, като е приел, че не е налице нито писмена грешка, нито друга очевидна фактическа грешка, изразяваща се в пресмятане или друга подобна очевидна неточност. В конкретният случай, съдът е отхвърлил молбата от 19.04.2021 г., тъй като би се променил формирания краен извод в постановеното решение. В молбата е било посочено, че са налице допуснати очевидни фактически грешки в диспозитива на решението. Първата такава не е била съобразена с безспорно изразената воля на съда в мотивите на същото решение, че с РА правилно са установени задълженията на процесното дружество за ДНИ в общ размер на 49 787 лв. в едно с дължимата лихва, а в диспозитива съда е отменил по жалбата на процесното дружество задълженията за ДНИ в размер на 49787 лв. По отношение на втората допусната очевидна фактическа грешка, касаеща ТБО, молителят посочва, че в мотивите на решението, съдът е отменил РА в частта на начислена ТБО за ревизираните периоди над сумата от 135 314,43 лв., заедно със съответните лихви, а в диспозитива на решението съдът не е включил задълженията за услугата за обезвреждане в депо за 2012 г. 2013 г., и 2014 г., в размер на 63 545,46 лв.

С разпореждане вх. № 13572/28.09.2021 г., ВАС, VIII отделение, е върнал делото на АССГ за отстраняване на допусната очевидна неточност в Решение № 2180 от 02.04.2021 г. по адм. дело № 5451/2019 г. на АССГ и с указание че последният следва да посочи в диспозитива на решението размера на главниците и лихвите по периоди, по отношение на които отменя РА, издаден на „Рози 2006“ ЕООД, потвърден с решение № СОА 16 – РД 28-2/18.02.2016 г. на кмета на СО относно установени задължения за ДНИ и ТБО.

В изпълнение на горепосоченото разпореждане съдът е констатирал, че в действителност е допуснал техническа грешка в диспозитива на процесното решение, поправил е допуснатата ОФГ с допълнително решение № 7589/16.12.2021 г. постановено по дело номер 5451/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 54 – ти състав, като е отменил по жалбата на „РОЗИ 2006“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-69/14.09.2015 г., издаден от Р. И. Б. на длъжност „Началник отдел“ в отдел „Ревизионен контрол“ - възложил ревизията и ръководителя на ревизията В.

М. П. - на длъжност „главен инспектор” в същия отдел при дирекция „Ревизии и събиране на вземания” на Столична община, потвърден с Решение № СОА16-РД28-2/18.02.2016 г. на кмета на Столична община, в частта на начислена ТБО за ревизираните периоди над сумата в общ размер на 198,859.90 лв. или (135 314,43 лв., представляваща размера на задълженията за услугата поддържане на чистотата на територията за обществено ползване за 2010 г. – 31 398,93 лв., за 2011 г. 26165,77 лв., за 2012 г. 25 418,18 лв., за 2013 г. – 25 418,18 лв. и за 2014 г. 26 913,37 лв. заедно със съответните лихви за забава и сумата в размер на 63 545, 46 лв., представляваща задълженията за услугата обезвреждане в депо за 2012 г. – 20 932,62 лв., 2013 г. – 22 427,81 лв.и 2014 г. – 20 185,03), заедно със съответните лихви за забава като отхвърлил е жалбата в останалата ѝ част и е потвърдил Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-69/14.09.2915 г., издаден от Р. И. Б. на длъжност „Началник отдел” в отдел „Ревизионен контрол” - възложил ревизията и ръководителя на ревизията В. М. П. - на длъжност „главен инспектор” в същия отдел при дирекция „Ревизии и събиране на вземания” на Столична община, потвърден с Решение № СОА16-РД28-2/18.02.2016 г. на кмета на Столична община, в частта на определеното задължение за периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2014 г. за данък недвижими имоти за сумата 42 052,14 лв. и със съответните лихви за забава в размер на 7 735,22 лв. (14017,38 лв., лихва в размер на 4004,02 лв., за 2013 г., 14017,38 лв., лихва в размер на 2578,52 лв., за 2014 г., - 14017,38 лв., лихва в размер на 1152,68 лв.).

С оглед постановеното допълнително решение е отпаднал правният интерес от обжалването му за кмета на Столична община, поради което след подадената молба и при условията на чл. 213а, ал. 2, вр. чл. 215, т. 5 от АПК, касационната жалба е върната на жалбоподателя.

Следва да се има предвид, че липсва процесуален ред за връщане на вече внесена държавна такса във връзка с обжалване на постановен съдебен акт. Едновременно с подаването на касационна жалба, страната следва да внесе и дължимата такса за разглеждането ѝ. Оттеглянето на жалбата, независимо от съображенията и причините, които са я мотивирали да го направи, не води до отпадане на дължимостта на държавна такса. Алтернативността на заявеното искане до съда – да се разгледа искането като такова за ОФГ или да се предвижи подадената частна жалба, доколкото касае два различни процесуални реда, не освобождава страната от държавна такса, когато закон или подзаконен нормативен акт предвижда събирането ѝ.

Ето защо и с тези мотиви, искането следва да се отхвърли.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Столична община, с адрес: [населено място], [улица], № 33, представлявано от адвокат П. и главен юрк. С. да се върне сумата в размер на 1481 лв., представляваща внесена Държавна такса за касационно оспорване срещу Решение № 2180/02.04.2019 г. постановено по адм. дело № 5451/2019 г. по описа на АССГ, по сметката на Върховен административен съд с IBAN - BG62 BNBG 9661 3100 1780 01 и BIC – BNBGBGSD, с платежно нареждане от 05.08.2021 г. по сметката на Столична община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: